விபஸ்ஸனா செய்தி மடல்

தமிழ் மாத இதழ்

(விபஸ்ஸனா: ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால் போதிக்கப்படும் தியான முறை)

மலர்: 4 ★ இதழ்: 5 ★ வைகாசி : 2025 ★ விலை: ₹ 2.50/- ★ ஆண்டு சந்தா : ₹ 30/-

பேரரசர் அசோகரால் நாட்டின் இராணுவம் நிராயுதபாணியாக ஆக்கப்பட்டதா?

திரு. சத்ய நாராயண் கோயங்கா

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பண்டைய இந்தியாவில் நடந்த கலிங்கப் போர், அசோகரின் மௌரியப் பேரரசையும், தற்போதைய ஒடிசா மாநிலம் மற்றும் வடகிழக்கு ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் கிழக்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு சுதந்திர நிலப்பிரபுத்துவ இராச்சியமான கலிங்கத்தையும் எதிர்த்துப் போராட செய்தது. கலிங்கப் போர் இந்திய வரலாற்றில் மிகப்பெரிய மற்றும் மிகக் கொடிய போர்களில் ஒன்றாகும்; இது கிட்டத்தட்ட 250,000 உயிர்களைக் கொன்றது.

கலிங்கப் போருக்குப் பிறகு, பேரரசர் அசோகர் வன்முறையைக் கைவிட்டு புத்தரின் போதனைகளை மும்முரமாகப் பின்பற்றுபவராக ஆனார். இருப்பினும், அவர் எப்படி இராணுவத்தைக் கலைத்து ஆயுதங்களைக் கைவிட்டிருக்க முடியும்? பலர் கூறுவது போல், அவர் எப்படி இராணுவ வீரர்களை துறவற வாழ்க்கைக்கு மாற்றியிருக்க முடியும்?

மாறாக, பகவானின் போதனைகளைப் பின்பற்றி, அவர் ஒரு சக்திவாய்ந்த இராணுவத்தை வைத்திருந்தார். ஆனால் அதை மற்றொரு நாட்டைத் தாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தாமல், வெளிப்புற சக்திகளிடமிருந்தும், நாட்டிற்குள் உள்ள பிளவுபடுத்தும் சக்திகளிடமிருந்தும் தமது நாட்டைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுத்தினார். அவரது பேரரசு மேற்கில் ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து கிழக்கில் வங்காளம் வரை பரவியிருந்தது. இவ்வளவு பெரிய பேரரசை அவருக்கு முன்போ அல்லது பின்னரோ எந்த இந்திய பேரரசரும் கட்டியெழுப்பவில்லை. இந்த பரந்த துணைக்கண்டத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க, நாட்டின் எல்லைகளில் ஒரு வலுவான ஆயுதமேந்திய இராணுவத்தை அவர் வைத்திருந்தார். கலிங்கப் போருக்குப் பிறகு, அவர் எந்த நாட்டையும் தானாகத் தாக்கவில்லை; ஆனால் தனது நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டையும் சுதந்திரத்தையும் முழுமையாகப் பராமரித்தார்.

கலிங்கப் போருக்குப் பிறகு, அவர் இறக்கும் வரை 29 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். இவ்வளவு நீண்ட காலமாக, எந்த வெளிநாட்டு எதிரியும் நாட்டின் ஒரு அங்குல நிலத்தைக் கூட கைப்பற்ற முடியவில்லை. யாரும் தாக்கத் துணியவில்லை. அசோகர் நாட்டின் சுதந்திரத்தை சிறிதும் பாதிக்க விடவில்லை. இராணுவ வீரர்களை துறவிகளாக மாற்றி அமைத்திருந்தால் இவ்வாறு சாத்தியமாயிருக்குமா? இராணுவத்தை நிராயுதபாணியாக்குவதன் மூலம் இது சாத்தியமாயிருக்குமா?

அசோகர் தமது இராணுவத்தை

துறவிகளாக மாற்றியிருந்தால், போரினால் அவதிப்பட்ட கலிங்கமும் அதன் குடிமக்களும் பழிவாங்கும் உணர்ச்சியால் உடனடியாக கிளர்ச்சி செய்ய மாட்டார்களா? நமது பொது அறிவு இதைச் சொல்லவில்லையா? இவ்வளவு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தில் பெரும் அமளி பரவாதா?

புத்தர் சுதந்திரத்தை நேசிப்பவர். அவரது மிகவும் பக்தியுள்ள சீடரான அசோகர் நாட்டின் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்க முடியவில்லையா? அவர் தனது குடிமக்களை பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க முடியவில்லையா? புத்தர் ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பை கடுமையாக ஆதரித்தார். அவர் அடிமைப்படுத்துவதை மோசமானதாகக் கருதினார். புத்தர் ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அடிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒருவர் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியாது என்று அவர் தனது போதனைகளில் மிகத் தெளிவான வார்த்தைகளில் கூறியுள்ளார். சுதந்திரமான ஒருவர் மட்டுமே மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்.

நாஞ்ஞஸ்ஸ புரிஸோ சியா - ஒருபோதும் ஒருவரின் அடிமைத்தனத்தின் கீழ் வாழாதீர்கள்.

நாஞ்ஞங் நிஸ்ஸாய ஜீவெய்ய - ஒருபோதும் ஒருவரைச் சார்ந்து வாழாதே.

உதான 52, சத்தஜடிலசுத்தங்

அதனால்தான், புத்தர் தனது வாழ்நாளில், எந்த மன்னரிடமும் தனது படையைக் குறைக்கவோ அல்லது போரை நிறுத்தவோ கேட்டதில்லை; மாறாக, ஒரு சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, தேவைப்பட்டால் அதை அவர் ஒப்புக்கொள்வார்.

புத்தரைப் பின்பற்றும் மன்னர்களின் மாநிலப் பாதுகாப்பு மகத இளவரசர் அபயா

பிம்பிசார மன்னரின் பேரரசு மேற்கில் காசி (தற்போதைய வாரணாசி) முதல் கிழக்கில் அங்கம் வரை பரவியது. மேற்கில் கோசல மன்னர் பசேனதியுடனான அவரது உறவு சுமூகமாக இருந்தது; ஏனெனில், அவரது சகோதரி பிரசேனஜித்தை மணந்தார், பிரசேனஜித்தின் சகோதரி அவரை மணந்தார். இதன் காரணமாக, மேற்கில் அவரது ராஜ்ஜியத்தின் எல்லைகள் பாதுகாப்பாக இருந்தன. ஆனால் அன்று கிழக்கு எல்லையில், அண்டை நாட்டுடனான மோதல்கள் ஒரு வழக்கமான நிகழ்வாக இருந்தன. எனவே, மன்னர் பிம்பிசாரர் கிழக்கில் ஒரு படையை தயார் நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. மேலும், தேவைப்படும்போது, ராஜ்யத்தின் தலைநகரான ராஜகஹாவிலிருந்து அவ்வப்போது கூடுதல் படைகள் அனுப்பப்பட்டன. ஒரு காலத்தில், எதிரியை எதிர்த்துப் போராட தலைநகரிலிருந்து கூடுதல் படைகள் அனுப்பப்பட்டபோது, அவர்கள் ராஜாவின் மகன் இளவரசர் அபய குமாரால் வழிநடத்தப்பட்டனர் என்பது ஒரு வரலாற்று உண்மை.

இந்தப் போரில் அபய குமார் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பியபோது, பிம்பிசாரர் அவரை ஏழு நாட்கள் அரசராக்கிக் கொண்டாடினார். இது புத்தர் முன்னிலையில், அவரது அறிவோடு நடந்தது. அவர் அதை சிறிதும் எதிர்க்கவில்லை. அவர் அரசின் பாதுகாப்பிற்கு வலுவான ஆதரவாளராக இருந்தார் என்பது தெளிவாகிறது - அது லிச்சாவி குடியரசு ராஜ்ஜியமாக இருந்தாலும் சரி, மகத அல்லது கோசல மன்னராட்சி ராஜ்ஜியங்களாக இருந்தாலும் சரி.

தம்மபத அட்டகதா 2.170-171,
அபயராஜகுமாரவத்து

கோசல மன்னர் பசேனதி (பிரசென்ஜித்)

கூடுதலாக, கோசல மன்னர் தனது ராஜ்ஜியத்தின் பாதுகாப்பில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். அதன் கிழக்கு எல்லை அடிப்படையில் பாதுகாப்பாக இருந்தபோதிலும், அவரது ராஜ்ஜியத்தின் மேற்கு எல்லை அதன் அண்டை நாடுகளால் தொடர்ந்து தாக்கப்பட்டு வந்தது. அங்கு, அவரது சக்திவாய்ந்த இராணுவம் தொடர்ந்து காவலில் இருந்தது. ராஜ்ஜியத்தின் பாதுகாப்பிற்காக, பசேனதி அவ்வப்போது தனது தலைநகரான சாவத்தியிலிருந்து எல்லைக்கு போர்களை நடத்துவதற்காக தனது படையை வழிநடத்தினார். ராஜ்ஜியத்தின் பாதுகாப்புக்காக நடந்த மோதல்களைப் பற்றி பகவான் புத்தர்

நன்கு அறிந்திருந்தார். சில சமயங்களில், போருக்குச் செல்லும்போது, புத்தருக்கு மரியாதை செலுத்தவும், நெருங்கி வரும் மோதலின் செய்திகளைத் தெரிவிக்கவும் ஜேதவன மடத்திற்குள் நடந்து செல்லும் வரை காத்திருக்குமாறு மன்னர் பசேனதி தனது படையை வற்புறுத்துவார். அத்தகைய ஒரு சந்திப்பின் போது, பகவான் புன்னகைத்து அவரிடம், “இன்று நீங்கள் யாருடன் சண்டையிடுவீர்கள்? பிம்பிசாரருடனா, லிச்சாவியுடனா அல்லது வேறு ஏதேனும் எதிரியுடனா?” என்று கேட்டார்.

மஜ்ஜிமா நிகாயா 2.350,
அங்குலிமாலசுத்தம்

ஒரு போரில் வெற்றி பெற்ற பிறகு, திரும்பி வரும் வழியில், பசேனதி மீண்டும் ஜேதவன மடத்தில் நின்று, புத்தரை வணங்கி, தனது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தி, எதிரியின் மீதான வெற்றியைப் பற்றி அவருக்குத் தெரிவிப்பார், அதே நேரத்தில் அவரது படை வெளியே காத்திருந்தது. அவர் புத்தரின் சிறந்த பக்தர். புத்தர் ஆயுதப் படைகளைப் பராமரிப்பதையும், நாட்டின் பாதுகாப்புக்காகப் போரில் அவர்களைப் பயன்படுத்துவதையும் எதிர்க்கிறார் என்ற ஒரு சிறிய அறிகுறியைக் கூட அவர் உணர்ந்திருந்தால், அவர் நிச்சயமாக தனது ஆயுதப் படைகளைக் கலைத்திருப்பார்.

அவர் தனது படைகளை கலைக்கவில்லை என்றாலும், தனது தலைமையுடன் அல்லது இல்லாமல் போர் பயணங்களுக்கு அவர்களை அனுப்பும்போது, அத்தகைய பயணங்களின் போது அவர் புத்தரைச் சந்தித்திருக்க மாட்டார். நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக ஆயுதப் படையைப் பயன்படுத்துவதை புத்தர் அங்கீகரித்தார் என்பது தெளிவாகிறது. அதனால்தான் பசேனதி தனது ஆசிர்வாதங்களுக்காக அங்கு வருவார்.

அங்குத்தர நிகாயா 3.10.30,
துதியகோசலசுத்தம்

பேரரசர் அசோகர் தனது குடிமக்களை வெளிப்புற தாக்குதல்கள் மற்றும் பயங்கரவாதத்திலிருந்து பாதுகாக்கிறார்

வெளித் தாக்குதல்களிலிருந்து தனது குடிமக்களைப் பாதுகாக்க, புத்தர் வழங்கிய முக்கியமான வழிமுறைகளை அசோகர் பின்பற்றினார். புத்தர் வழங்கிய சக்கவத்தி (சக்கரவர்த்தி) பேரரசரின் விளக்கத்தை அசோகர் அறிந்திருந்தார். இருப்பினும், அவர் தன்னை ஒரு சக்கரவர்த்தி பேரரசர் என்று அழைக்கவில்லை, ஒரு பேரரசர் அல்லது மகாராஜா என்று கூட அழைக்கவில்லை. ஆனால் “ராஜா” என்ற வார்த்தையை மட்டுமே பயன்படுத்தினார். இது அவரது எல்லையற்ற பணிவின் அடையாளமாகும். உண்மையில், ஒரு சக்கரவர்த்தி பேரரசரின் ராஜ்ஜியத்தைப் போலவே, அவரது ராஜ்ஜியமும் கடலின் ஒரு கடற்கரையிலிருந்து மற்றொரு கடற்கரை வரை, அதாவது கிழக்கில் வங்காள விரிகுடாவின் கடற்கரையும் மேற்கில் அரபிக்கடலின் கடற்கரையும் என முழு நிலத்திலும் பரவியிருந்தது. ஒரு சக்கரவர்த்தி மன்னரைப் போலவே, அவர் எந்த ஆயுதமோ இல்லாமல் தனது தர்மத்தால் வெல்லப்படாத நாடுகளை வென்றார். அதனால்தான் அண்டை நாடுகள் அவரை “தீபசக்கவத்தி” அதாவது ஜம்புதீபத்தின் சக்கரவர்த்தி மன்னர் என்று அழைக்கத் தொடங்கின. (ஜம்பு - இந்தியாவின் பண்டைய பெயர்; தீப என்றால் தீவு.)

ஒரு சக்கரவர்த்தி மன்னனுக்கு நான்கு மடங்கு படைகள் கொண்ட வலிமையான படை இருப்பதாகவும், வலிமையான இளவரசர்கள் இருப்பதாகவும் பகவான் சொல்லியிருந்தார். ஆயுதங்களால் போரிட்டு யாரையும் வெல்லப் போவதில்லை என்றால், ஏன் இந்த பகட்டும் ஆடம்பரமும்? மக்களின் பாதுகாப்பிற்கு இது அவசியம் என்பது தெளிவாகிறது. அவர் தனது நாட்டையும் மக்களையும் பாதுகாக்கிறார்.

அங்குத்தர நிகாய, 2.5.133, தம்மராஜசுத்தங்

இந்த பேருரையில், ஒரு சக்கவத்தி தனது ராஜ்ஜியத்தின் கிராமங்கள், நகரங்கள் மற்றும் மாகானங்களையும் அங்கு வசிக்கும் அனைத்து மக்களையும் பாதுகாப்பார் என்று புத்தர் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த சூழலில் குறிப்பிட வேண்டிய மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால், சக்கரவத்தி மன்னர் தனது படையையும் பாதுகாக்கிறார்.

அவர் படையைப் பராமரிக்கவில்லை என்றால், அதைப் பாதுகாப்பதில் என்ன பிரச்சினை? நோக்கம் தெளிவாக உள்ளது - மன்னர் தனது படைகளைக் குறைத்தாலோ அல்லது மிகவும் நவீன ஆயுதங்களைக் கொண்டு வரவில்லை என்றாலோ, மிகவும் சக்திவாய்ந்த படையைக் கொண்ட சில தீய நோக்கமுள்ள அண்டை நாடுகள் இந்த பலவீனமான படையை அழித்துவிடுவார்கள். எனவே, தனது படையைப் பாதுகாக்க, பேரரசர் பெரிய படைகளைப் பராமரிக்கிறார்; மேலும் நவீன ஆயுதங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம், அவர் உண்மையிலேயே இராணுவத்தை பாதுகாக்கிறார். இவ்வாறு நாட்டை தீய நோக்கமுள்ள படைகளிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும்.

அண்டை நாடுகளும் அசோகர் பரப்பிய புத்தரின் போதனைகளைப் பின்பற்றின. அவர்கள் ஒருபோதும் தங்கள் படைகளைக் கலைக்கவில்லை, அவற்றை நிராயுதபாணியாக்கவில்லை. அப்படியானால், அசோகர் புத்தரின் வழிகாட்டுதலுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை என்ற கதை எவ்வளவு பொய்யானது? உண்மை என்னவென்றால், எல்லைப்புற மாகாணங்களில் அசோகர் கட்டிய கோட்டைகளும், அங்கு தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த பரந்த ஆயுதப் படைகளும் அண்டை நாடுகளை அச்சத்தில் ஆழ்த்தும். அசோகரின் படைகள் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவை, அவற்றை அவர் எளிதாக அழிக்க முடியும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

பேரரசர் அசோகரின் தீர்மானம்

அண்டை நாடுகளைத் தாக்குவதில்லை என்ற அவரது உறுதிப்பாடு, அண்டை நாடுகளுடன் நல்ல உறவுகளைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான தொடக்கமாகும். பின்னர் அவர் அவர்களுக்கு பல வழிகளில் உதவினார். தனது சொந்த நாட்டைப் போலவே, தங்குமிடத்திற்காக சாலையோரங்களில் பழங்கள் நிறைந்த மரங்களை நட்டார், மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் மருத்துவ தாவரங்களை நட்டார். குடிமக்களுக்கு மட்டுமல்ல, விலங்குகளுக்கும் மருத்துவமனைகளைத் திறந்தார். கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன, பயணிகளின் வசதிக்காக பல்வேறு இடங்களில் குடிநீர் தொட்டிகளை வழங்கினார்.

இது மிகவும் செல்வம் நிறைந்த மற்றும் தாராள மனப்பான்மை கொண்ட இந்தியாவிலிருந்து அதன் அண்டை நாடுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு முக்கியமான பரிசாகும். இது ஒரு நல்லெண்ண சலுகையாகும்.

இவ்வாறு அவர் தனது அண்டை நாடுகளை வென்றார்; ஆனால் போரினால் அல்ல, தர்மத்தால் வென்றார். அதாவது, அவர் தனது சாம்ராஜ்யத்தில் நிறுவிய அதே நிர்வாக முறைகளை தனது அண்டை நாடுகளுக்கும் பரிந்துரைக்கிறார். அவர் பின்பற்றும் அதே வகையான நிர்வாக அமைப்பு மற்றும் சிறந்த நீதித்துறையை அவர் பரிந்துரைக்கிறார். பலர் அவரது நிர்வாகக் கொள்கையை மகிழ்ச்சியுடன் பின்பற்றினர்.

அவர் பல நாடுகளுக்கு தர்ம தூதர்களை அனுப்பி, அவர்கள் தர்மக் கல்வியையும், பகவான் புத்தரின் முழுமையான போதனைகளையும், விபஸ்ஸனா தியானத்தின் நன்மை பயக்கும் நுட்பத்தையும் போதித்தார். இதை அந்த நாடுகள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டன. இதில் இந்தியாவுக்கு எந்த சுயநல நோக்கமும் இல்லை. பண்டைய இந்திய காலத்தின் மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ ராமர் இலங்கையை வென்ற உதாரணம் நம் முன் உள்ளது. இலங்கையில் எதிரியை வென்ற பிறகு, ராமர் இலங்கையை ஆள அயோத்தியிலிருந்து (அவரது ராஜ்ஜியம்) ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்பவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் அரசியல் ரீதியாகவோ அல்லது பொருளாதார ரீதியாகவோ சுரண்டப்படவில்லை. வெளி ஆட்சியாளரின் கைகளால் மக்கள் சுரண்டப்படாமல் இருக்க, அவர்களின் சொந்த ராஜ்ஜியத்தைச் சேர்ந்த ஒரு திறமையான நபருக்கு ராஜ்ஜியம் வழங்கப்பட்டது.

புத்தர் ஒரு பேரரசரின் நடத்தைக்கு (சக்ரவர்த்தி சாம்ராட்) ஒரு உயர்ந்த தரத்தை நிறுவினார். அசோகர் அதை

மிகவும் மனசாட்சியுடன் பின்பற்றினார். அவர் தர்மத்தால் அண்டை நாடுகளை வென்றார். இது அவரது அல்லது பாரதத்தின் இறையாண்மையை அங்கு நிலைநாட்டவில்லை, மாறாக அவர்களை வென்றது, அவரை அவர்களின் இதயங்களின் பேரரசராக்கியது. இது அவரது சொந்த வாழ்நாளில் மட்டும் அல்ல, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், இந்த அண்டை நாடுகளின் மக்கள் அசோகரை ஒரு சிறந்த மன்னராகக் கருதுகின்றனர்; மேலும் அவர் தங்களுக்கு அனுப்பிய தர்ம போதனைகளுக்கு அவருக்கு மிகுந்த நன்றியுள்ளவர்களாக உணர்கிறார்கள்.

பர்மாவில் உள்ள இல்லறவாசிகள் தங்கள் காலை மந்திரங்களில் உலக நன்மைக்காக ஓதுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்:

தேவோ வஸ்ஸது காலேன, ஸஸ்ஸஸம்பத்தி ஹேது ச;

பிதோபவது லோகோ ச, ராஜா பவது தம்மிகோ

சரியான நேரத்தில் மழை பெய்து நல்ல அறுவடை கிடைக்கட்டும்;

நாடு வளம் பெற்று, மன்னரும் தருமம் மிகுந்தவராக விளங்கட்டும்.

நாட்டின் மன்னர் தர்மவாதியாக இருக்கட்டும் என்று அவர்கள் கூறும்போது, அவர்கள் அசோக மன்னரின் தரும ஆட்சியின் இலட்சியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தங்கள் மன்னரும் தர்மவாதியான மன்னரின் இலட்சியத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அதனால்தான் அவர்களின் அன்றாட மந்திரம் இப்படி இருக்கிறது:

யதா ரக்கிம்ஸு போராணா, சுராஜானோ ததேவிமங்;

பழங்கால மன்னர்கள் தங்கள் குடிமக்களைப் பாதுகாத்தது போல,

ராஜா ரக்கது தம்மேன, அத்தனோவா பஜங்பஜம்.

நம் அரசர் தன் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பது போல நம்மையும் பாதுகாப்பாராக.

– அட்டகதா, சங்காயனஸ்ஸ புச்சா-
விஸ்ஸஜ்ஜனா 1.3.11 (மியான்மர்)

இது அசோகரின் தர்ம வெற்றியாகும், இது பாரத நிலத்தின் (இந்தியா) வெற்றியாக நிரூபிக்கப்பட்டது.

இந்தியா மற்ற நாடுகளைச் சுரண்டவில்லை, அவர்களை அடிமைப்படுத்தவும் இல்லை. உண்மையில், அவர்கள் தங்கள் இதயங்களில் ஒரு அன்பான முத்திரையைப் பதித்ததால், தலைமுறை தலைமுறையாக அது இந்தியாவின் மகத்துவத்தின் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஒவ்வொரு ஆண்டும், அந்த நாடுகளிலிருந்து கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்தியாவிற்கும் நேபாளத்திற்கும் சென்று அஞ்சலி செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் இன்று வருகிறார்கள், எதிர்காலத்திலும் தொடர்ந்து வருவார்கள்.

இது தர்மத்தால் கிடைத்த வெற்றி, ஆயுதங்களால் கிடைத்த வெற்றி அல்ல. தருமத்தால் பெற்ற வெற்றி நீண்ட காலம் நீடிக்கும், அதே சமயம் ஆயுதங்களால் பெற்ற வெற்றி குறுகிய காலமே இருக்கும். தர்ம வெற்றி வெற்றியாளர் மற்றும் தோற்கடிக்கப்பட்ட இருவரையும் மகிழ்விக்கிறது. அசோகர் தனது கல் பலகைகளில் ஒன்றில் செதுக்குவதன் மூலம் இதை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்:

தர்மத்தின் மூலம் வெற்றி பெற்றதில் நான் திருப்தி அடைகிறேன்.

உலகம் தர்மத்தால் நிறைந்துள்ளது, அது நித்தியமானது.

மக்களின் நலனால் நிரப்பப்பட்ட இந்த வெற்றியிலிருந்து பெருகும் மகிழ்ச்சியும் பேரானந்தமும் உண்மையில் முழுமையான, சொல்லொணா பேரானந்தமாகும்.

இது புத்தரின் சிறந்த சீடரான அசோகரின் தம்மத்தின் வெற்றி! இது இந்தியாவின் தம்மத்தின் வெற்றி! வெற்றி பெற்றவர் வென்றார், தோற்கடிக்கப்பட்டவர்களும் வென்ற வெற்றி இதுவே. யாரும் தோற்கவில்லை. அனைவரும் வென்றனர். பல நூற்றாண்டுகள் அடிமைத்தனத்திற்குப் பிறகு நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபோது, சுதந்திர இந்தியா அசோகரின் இந்த மகத்தான வெற்றியின் நினைவை தேசியக் கொடியில் 'அசோக சக்கரம்' பொறித்து வானத்தில் ஏற்றியது. அசோகப் பேரரசரின் நான்கு தலை சிங்கங்கள் அரச சின்னமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு உரிய மரியாதை அளிக்கப்பட்டு அண்டை நாடுகள் மகிழ்ச்சியடைந்தன. இந்தியா அதன் பண்டைய மகிமையை மீண்டும் பெறட்டும்! இந்தியா மீண்டும் உலக மக்களின் இதயங்களின் அரசராக மாறட்டும்!! ●